

УДК 655.533:7.038.17

DOI <https://doi.org/10.32782/uad.2026.1.9>**Гомзяк Анжела,**

аспірант, асистент кафедри візуального дизайну і мистецтва

Інституту архітектури та дизайну

Національного університету «Львівська політехніка»

ORCID ID: 0000-0003-3321-2336

anzhela.m.homziak@lpnu.ua

**ФЛОРОМОРФНІ МОТИВИ АР ДЕКО В ГРАФІЦІ
УКРАЇНСЬКИХ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ ЛЬВОВА
МІЖВОЄННОГО ПЕРІОДУ ХХ СТОЛІТТЯ**

У статті розкрито особливості флороморфних мотивів у графіці українських періодичних видань Львова міжвоєнних десятиліть. Досліджено графіку з метою виявлення флороморфних мотивів, класифікації та аналізу підходів до їх стилізації. Розглянуто основні композиційні рішення властиві українській графіці Львова у контексті стилістики ар деко. Запропоновано типологію флороморфних мотивів, що включає: декоративні орнаментальні мотиви (орнаментальна графіка на обкладинках, заставки постійних рубрик, віньєткоподібні композиції), мотиви реалістичного ілюстративного характеру (наочні, часто сюжетні ілюстрації до рубрик, рецептів, реклами), стилізовані мотиви в складі сюжетних композицій (в складі графіки на обкладинках, ілюстрацій до літературних творів, сатиричних карикатур, пейзажних заставок), мотиви в рекламній графіці (товарні знаки зокрема) та мотиви на титульних графічних заставках газет та обкладинках журналів. Розкрито художньо-образну мову М. Бутовича в графіці обкладинок «Нової хати». Встановлено авторство графічних творів Галини Мазепи, Омеляна Ліщинського та Василя Дядинюка у виданнях «Нова хата» та «Сільський господар». В результаті аналізу графіки з'ясовано, що флороморфні мотиви виступають невід'ємною складовою візуальної мови української періодики Львова того часу, а запропонована типологія дає змогу простежити специфіку формотворчих засобів залежно від функціонального призначення графіки в структурі видання, підкреслюючи її переважаюче декоративно-структурне чи функціонально-тематичне призначення в українській періодиці Львова міжвоєнного періоду ХХ століття.

Ключові слова: періодичні видання, флороморфні мотиви, графіка, ар деко, композиційні засоби, стилізація, візуальне мистецтво.

**Homziak Anzhela. FLOROMORPHIC ART DECO MOTIFS IN THE GRAPHIC ART OF
UKRAINIAN PERIODICALS PUBLISHED IN LVIV DURING THE INTERWAR PERIOD OF
THE TWENTIETH CENTURY**

This article reveals the particularities of floromorphic motifs in the graphic art of Ukrainian periodical publications in Lviv during the interwar decades. The graphic art was examined in order to identify floromorphic motifs, classify them, and analyze approaches to their stylization. The principal compositional solutions characteristic of Ukrainian graphic art in Lviv are considered in the context of Art Deco stylistics. A typology of floromorphic motifs is proposed, which includes: decorative ornamental motifs (ornamental graphic art on covers, headpieces for recurring sections, vignette-like compositions); motifs of a realistic illustrative nature (clear, often narrative illustrations for sections, recipes, advertisements); stylized motifs within narrative compositions (as part of cover graphic art, illustrations for literary works, satirical cartoons, landscape headpieces); motifs in advertising graphic art (including trademarks); and motifs on the title graphic headpieces of newspapers and on magazine covers. The artistic visual language of M. Butovych in the graphic art of the covers of Nova Khata is revealed. The authorship of graphic works by Halyna Mazepa, Omelyan Lishchynsky, and Vasyl Dyadynyuk in the publications Nova Khata and Silskyi gospodar is established. As a result of the analysis of the graphic art, it was determined that floromorphic motifs constitute an integral component of the visual language of Ukrainian periodicals in Lviv at that time, and the proposed typology makes it possible to trace the specificity of formative means depending on the functional purpose of graphic art within the structure of the publication, emphasizing its prevailing decorative-structural or functional-thematic role in Ukrainian periodicals of Lviv in the interwar period of the twentieth century.

Key words: periodical publications, floromorphic motifs, graphic art, Art Deco, compositional means, stylization, visual art.

Вступ. У комплексному дослідженні графіки періодичних видань Львова міжвоєнного періоду ХХ століття актуальною залишається потреба типізації зображальних мотивів, зокрема флороморфних, які досі недостатньо опрацьовані у мистецтвознавчому дискурсі. Незважаючи на те, що окремі зразки графіки в періодиці Львова привертали увагу дослідників, питання типізації, стилістичного аналізу та функціонального значення флороморфних мотивів у структурі видання залишається не опрацьованим.

Мета статті – дослідити флороморфні мотиви в графіці періодичних видань Львова міжвоєнних десятиліть з ціллю їх виявлення, типізації та аналізу стилізаційних прийомів. А також розглянути основні композиційні рішення в контексті стилістики ар деко.

Методологія. У роботі застосовано системний підхід, що забезпечує комплексне вивчення досліджуваної проблеми, збір і критичний аналіз фактичних даних, спеціалізованих наукових матеріалів цього напрямку, а також їхню систематизацію відносно формування та застосування флороморфних форм у візуальному мистецтві та графічному дизайні. Для виявлення основних прийомів стилізації та композиційних особливостей використано метод аналізу. Крім того, застосовано образно-стилістичний метод для висвітлення стильових рис та відмінностей у вибраних зразках графіки.

Наукова новизна. Автором досліджено низку графічних об'єктів в українських періодичних виданнях Львова міжвоєнного періоду, проведено типізацію флороморфних мотивів та проаналізовано особливості використання формотворчих композиційних засобів стилістики ар деко у графіці. У дослідженні представлено раніше не опубліковані в мистецтвознавчому доробку зразки графіки у періодичних виданнях, авторства Галини Мазепи, Омеляна Ліщинського та Василя Дядинюка.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основними джерелами при написанні статті стали наукові роботи, що досліджують періодику в міжвоєнній Галичині та, зокрема, українську періодику Львова

початку ХХ століття, наукові дослідження присвячені особливостям стилізації флороморфних орнаментів та підходів до стилізації біоморфних форм у галузях архітектури та промислового дизайну, а також архівні зразки української періодици.

Флороморфні форми дослідженні у вузькоспеціалізованих сферах таких як дизайн меблів, ювелірне мистецтво, дизайн костюма та більш комплексно в сфері архітектури чи в контексті народної орнаментики. В графіці поліграфічної продукції такі мотиви досліджено, зокрема, в упаковці, частково – у книжковій та журнальній обкладинці, проте комплексних досліджень цих мотивів у графіці українських періодичних видань немає.

Світлана Оборська аналізує принципи стилізації орнаментальних мотивів стилю модерн та їх символіку [5, с. 84–88]. В дослідженні орнаментальної стилізації модерну, що в більшості складалася з біоморфних мотивів, С. Оборська визначає такі основні принципи створення декоративного орнаменту як: «відповідність орнаментальної пластики стилеутворюючій лінії «удару батога» та створення композиції за законами динамічної рівноваги; створення орнаментальних композицій за законами статичності; творча стилізація; орієнтування на органіку (нетипові органічні форми мохів, грибів, лишайників та ін.; збагачення традиційної орнаменталістики формами зів'язаних рослин, а також міфологічних, отруйних та підводних рослин; уподібнення до екзотичної стилізації Сходу». Також авторка підкреслює, що «ритмічний малюнок та кольорова гама в мистецтві модерну сповнені глибинним та багатозначним сенсом. Наприклад, викривлена лінія – провідний формоутворюючий засіб (так звана «лінія життя» – антитеза прямих «ліній смерті»), оскільки в природі відсутні прямі лінії» [5, с. 87].

Також дослідженню доцільності запозичення принципів стилізації природних форм з галузі архітектури та використанню таких принципів стилізації у графічному дизайні, присвячена стаття С. Ключко та О. Мазніченко [2, с. 4].

Результати. Якщо для модерну пряма лінія була символом «кінця» на противагу плавній, що символізувала життя, то для стилістики ар деко пряма лінія задавала напрям руху формам та символізувала вектор розвитку, а в українській графіці відображала стійкість та силу духу.

На відміну від модерну, ар деко не використовував так активно скрізь флороморфні мотиви, проте, вони займали важливе місце в графіці у більш жорсткій геометричній стилізації та структурності. Частіше без глибокого символізму, як декоративний засіб та для врівноваження композиції в структурі видання.

Ключко С. В., Мазніченко О. В. у своєму дослідженні зазначають: «Прийоми графічної стилізації мають доволі широкий спектр: від *декоративізації*, тобто часткового спрощення природної форми із збереженням об'єму та кольорів, до *формалізації* – абстрагування за допомогою геометричних фігур або криволінійних плям» [2, с. 3].

Якщо розглядати прийом *декоративізації* у стилізації флороморфних мотивів на окремих обкладинках періодики Львова міжвоєнного періоду (журнал «Нова хата»), то можна зауважити, що тут переважає цей принцип, проте, часто вже декоративні мотиви

з виробів народного ужиткового мистецтва (кераміки (рис. 1), килимів, рушників та ін.) формалізовані автором обкладинки в авторській манері та тенденціях стилістики ар деко.

Загалом рівні стилізації в графічних композиціях можуть мати напрямок від реалістично-декоративного трактування до геометрично-абстрактного. В графіці періодичних видань переважаючими є реалістично-впізнані силуети та декоративізація флороморфних мотивів.

Наприклад, зразок обкладинки журналу «Нова хата» (ч. 4, 1931 року) демонструє те, як, найімовірніше, автор обкладинки надихався розписами народного майстра кераміки Якова Бацуци (рис. 1, б), та професійно інтерпретував цей декоративний флороморфний мотив, засобом дзеркальної симетрії адаптував до композиції двовимірної площини обкладинки журналу (рис. 1, а).

В інших зразках обкладинок журналу «Нова хата» (рис. 2) автором графіки також використано засіб ідеально вибудованої дзеркальної симетрії. Пластика лінії, що своєю масивністю межує з прямою, увиразнює лаконізм композиції та її декоративність водночас. Шрифт, натхненний східною стилістикою письма, підтримує, формою масивних

Рис. 1. а – флороморфні та зооморфні мотиви на обкладинці журналу «Нова хата». Автор Микола Бутович. Львів. 1931; б – Подільська кераміка. Фото з обкладинки журналу «Нова хата». Львів. 1929

Джерело: а – <https://archive.org/details/Nova-xata--1931--4/mode/2up?view=theater>; б – <https://archive.org/details/Nova-xata--1929--6/mode/2up>

Рис. 2. Флороморфні мотиви на обкладинках журналу «Нова хата». Автор Микола Бутович. Львів. 1925–1926 рр.

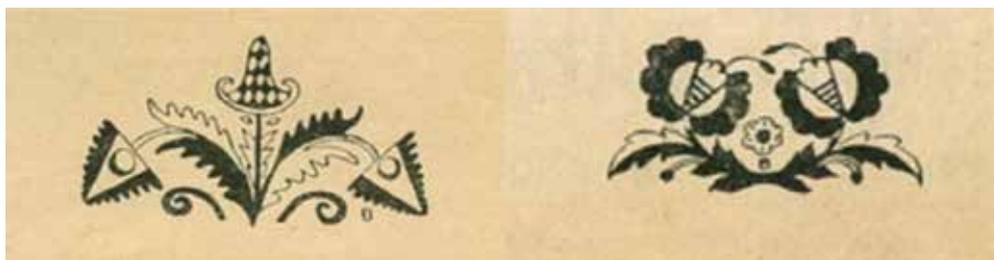
Джерело: <https://archive.org/details/Nova-xata--1925--3/mode/2up?view=theater>; <https://archive.org/details/Nova-xata--1925--4/mode/2up?view=theater>; <https://st.violity.com/auction/big/auctions/15/35/91/1/153591146.jpg>

горизонтальних штрихів, статичність композиції. Характерним мотивом, що об'єднує ці три обкладинки є «вазон», традиційний український флороморфний мотив, що найбільш широко представлений на рушниках у Центральних областях України. В орнаментиці рушників мотив дерева життя, вазона є філософським осмисленням категорії вічності – минулого, сучасного і майбутнього. В дослідженні Т. Кара-Васильєвої зазначено: «Мотив вазона з'являється в XVII–XVIII ст. як наслідок освоєння ренесансно-барокових мотивів з подальшою переробкою народним мистецтвом» [1, с. 293]. Але на відмінну від народної творчості, де майстри часто створювали різноманітні за малюнком, але однакові за візуальною вагою елементи, Бутович вдався до рафінованої дзеркальної симетрії.

Як підкреслює в своїй роботі О. Лагутенко: «Народному мистецтву притаманні певні канони і умовності, до чого прагнули і професійні майстри» [6, с. 50].

Микола Бутович детально аналізував надбання українського народного мистецтва, стилізував найцікавіші форми оздоблення та орнаментів у своїй авторській манері, контрастними графічними засобами флороморфні та, рідше, зооморфні мотиви до рафіновано-довершених художніх форм [4, с. 12]. Ці рафіновано-декоративні флороморфні мотиви працювали в синергії з характерною для ар деко контрастністю та чіткістю форм і ліній, урочистими зигзагоподібними нашаруваннями площин (рис. 3).

Цікавою для розгляду в контексті стилістики ар деко є обкладинка «Нової хати»

Рис. 3. Флороморфні віньсткоподібні композиції з журналу «Нова хата» (монограма автора «Б», найімовірніше М. Бутович). Львів. 1929, 1930

Джерело: <https://archive.org/details/Nova-xata--1930--9/page/n19/mode/2up>; <https://archive.org/details/Nova-xata--1929--6/page/n5/mode/2up>

1935 року (ч. 22), автором якої була Галина Мазепа. З огляду на характерні авторські риси графіки можна припустити, що автором віньєток, на яких знаходимо підпис «М», так само, як обкладинки, є Галина Мазепа (рис. 4). Стилзація образів поєднує риси примітиву з використанням ритмічних злагоджених повторів і контрастів лінії та плями характерних для ар деко.

Ще один приклад використання характерної дзеркальної симетрії знаходимо на

обкладинці часопису «Вогні» 1932 р. та календарі «Дніпро» 1933 р. авторства Петра Обалю. Попри статичну та симетричну загальну композицію обкладинки часопису «Вогні», кожна форма наділена внутрішньою динамікою. Автором застосована характерна для композиції в стилі ар деко ярусність форм. Пластика полум'я органічно поєднується з мотивами листя та динамічними стрілами (рис. 5). В обкладинках часописів «Вогні» та Календаря «Дніпро» використано

Рис. 4. Обкладинка журналу «Нова хата». Автор Галина Мазепа. Львів. 1935. Справа віньєткоподібні композиції авторки з журналу «Нова хата». 1934, 1938 рр.

Джерело: <https://archive.org/details/Nova-xata--1935--22/mode/2up>; <https://archive.org/details/Nova-xata--1934--13-14/page/10/mode/2up>; <https://archive.org/details/Nova-xata--1938--3/page/n3/mode/2up>

Рис. 5. Обкладинка часопису «Вогні» та Календаря «Дніпро». Авт. Петро Обаль. Львів. 1932

Джерело: <https://avr.org.ua/viewDoc/21608>; <https://elib.nlu.org.ua/mobile/#/view/10706>

авторський впізнаваний шрифт з характерною динамічною літерою «Д», який Петро Обаль адаптує під загальну композицію окремого видання.

Окремим типом є стилізовані флороморфні мотиви в графіці для оформлення рубрик кулінарії, рецептів, проте вони не є достатньо цінними для дослідження, оскільки така графіка мала реалістичний характер та лише наочно ілюструвала зміст. Зрідка, трапляються стилізовані декоративні зображення городини трактовані лінією та крапкою (рис. 6 б). Тотожний реалістичний спосіб трактування часто знаходимо в графіці постійних рубрик (рис. 7) періодичних видань.

На рис. 8 представлено графічні заставки з періодики, а саме пейзажні композиції. Такі композиції мають переважаюче реалістичне трактування, проте часто

простежуються стилізаційні прийоми на межі стилістики сецесії та ар деко. На рис. 8 а) форми ялин лаконічні, спрощені, симетрично організовані відносно умовної осі – хатини. Наступна графічна композиція характеризується декоративністю, ритмічною організацією контрастних флороморфних форм. Ці флороморфні мотиви гіперболізовані, чим підкреслюють красу весняних садів. Невідомому нам автору композиції в такому мінімальному форматі вдалося сповна відтворити візуальний образ українського села навесні. Більш стилізованим та площинним варіантом пейзажної заставки є графіка з журналу «На сліді» (рис. 8 в) у виконанні Якова Гніздовського. Автор використав контраст темної плями та тонкої лінії, а для передачі форм дерев використав геометризовані лінійні форми замкнені і відкриті, чим урізноманітнив композицію.

Рис. 6. а – графічна заставка до «Сільського господаря» у виконанні Святослава Гординського; б – графічна флороморфна композиція від Омеляна Ліщинського до теми соління городини

Джерело: <https://violity.com/ua/113928057-lviv-1937-silskij-gospodar-red-vgen-hraplivij>; <https://archive.org/details/Novaxata--1934--9/page/n13/mode/2up?view=theater>

Рис. 7. Графіка постійних рубрик з часопису «Сільський господар». Авт. Василь Дядинок. Львів. 1930-ті

Джерело: <https://e.tsdahou.archives.gov.ua/file-viewer/127742#file-674961>

Іншим типом флороморфних мотивів в періодиці були авторські графічні віньеткоподібні композиції (рис. 3, 4, 9). Такі мініатюрні композиції створювались за принципом дзеркальної симетрії або фризу. Вони збагачували оформлення, підкреслювали ексклюзивність видання, на відміну від каталожних кліше. Авторами таких вставок, які знаходимо в періодиці Львова (1919–1939) були: Ковжун, Бутович, Лісовський, Мазепа та ін.

Красу флороморфної форми вмiло розкривають в своїх роботах Роберт Лісовський та Павло Ковжун. Графіка віньеткоподібних композицій 20-х років є ближчою стилістично до модерну, необароко, але флороморфні форми трансформуються, стаючи більш

геометризованими, завитки – спрощеними, зазвичай загальну композицію вибудовувано за характерним для української традиції та стилістики ар деко, зокрема, засобом чіткої дзеркальної симетрії [3, с. 127]. Найчастіше тяга до барокових форм завитків листя проявлялась в графіці, що змальовувала історичні, визвольні події, зокрема через ремінісценції гетьманщини у графічних образах. Такі віньеткоподібні композиції повторюються в різних номерах та різних виданнях суміжно з авторськими ілюстраціями на обкладинці видання.

Останнім досліджуваним типом флороморфних мотивів в періодиці є мотиви використані в фірмових знаках та в оформленні рекламної графіки (рис. 10). Зазвичай такі мотиви мають декоративний характер,

Рис. 8. а – графічна заставка у виданні «Альманах «Нового часу». Львів. 1938. Авт. Едвард Козак; б – господарсько-кооперативний часопис, 1937, ч. 18–19. Авт. невідомий; в – журнал пластового юнацтва «На сліді», вересень 1936р., ч. 8. Авт. Яків Гніздовський

Джерело: https://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_ir/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=ELIB&P21DBN=ELIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=00006820; <https://e.tsdahou.archives.gov.ua/file-viewer/127712#file-669247>; <https://100krokviv.info/wp-content/uploads/2012/06/IMG8932.jpg>

Рис. 9. Флороморфні віньеткоподібні композиції на сторінках журналу сатири й гумору «Маски». Авт. Павло Ковжун. Львів. Рік видання 1923 р.

Джерело: <https://e.tsdahou.archives.gov.ua/file-viewer/127728#file-672823>

Рис. 10. Флороморфні та зооморфні мотиви: а – Українські вісті: щоденник Р. 3, число 70 (31 березня, 1937). Авт. невідомий; б – Українські вісті: щоденник Р. 5, число 136 (16 березня, 1939) Авт. невідомий

Джерело: <https://polona.pl/item-view/874a77f5-329e-417f-93af-540c14687887?page=3>; <https://polona.pl/item-view/b0b3e9a0-2bb8-4f76-9156-5f5fff47aef7?page=3>

зведені в пластиці до контрастної плями, монотонної лінії, чи контрастному поєднанні плями та лінії.

Висновки. Дослідження показало, що основними прийомами в графічних композиціях українських періодичних видань Львова, де переважають флороморфні мотиви, є статика та симетрія.

В результаті аналізу українських періодичних видань Львова міжвоєнного періоду встановлено, що флороморфні мотиви у графіці є невід'ємною складовою візуальної художньої мови. Джерелом натхнення для львівських митців у графіці українських періодичних видань міжвоєнного періоду часто виступали українські народні декоративно-ужиткові вироби, сприяючи пошуку нових, але зрозумілих на рівні культурного коду форм, через творче переосмислення традиційних декоративних флороморфних мотивів.

Серед загальної маси досліджуваної графіки в структурі видань, переважаючим є реалістичне трактування флороморфних мотивів, а на обкладинках найбільше проявляється стилістика ар деко, часто на межі з сецесійним трактуванням та зверненням до барокових форм.

Флороморфні мотиви в графіці української періодики Львова можна розділити на такі типи:

– декоративні орнаментальні мотиви (орнаментальна графіка на обкладинках, заставки постійних рубрик, віньєткоподібні композиції) – використаний прийом декоративізації та формалізації;

– мотиви реалістичного ілюстративного характеру (наочні, часто сюжетні ілюстрації до рубрик, рецептів, реклами, заставки пейзажного характеру) – реалістичне трактування, рідше використаний прийом декоративізації;

– стилізовані мотиви в складі сюжетних композицій (в складі графіки на обкладинках, ілюстрацій до літературних творів, сатиричних карикатур) – реалістичне трактування, символічно-образне, рідше використаний прийом декоративізації;

– мотиви в рекламній графіці (товарні знаки зокрема) та мотиви на титульних графічних заставках газет та обкладинках журналів – використаний прийом декоративізації та формалізації.

Як наслідок, запропонована типологія мотивів дає змогу простежити специфіку образотворчих засобів залежно від функціонального призначення графіки, підкреслюючи її декоративно-структурне чи функціонально-тематичне спрямування у періодиці того часу. Стилiстика ар деко найбільше проявилася в графіці обкладинок.

Встановлено, що особливістю художньо-образної графічної мови М. Бутовича в графіці обкладинок «Нової хати» є детальний аналіз надбання українського народного мистецтва та інтерпретація найцікавіших елементів оздоблення та орнаментів, в авторській манері контрастними графічними засобами флороморфних та, рідше, зооморфних мотивів до рафіновано-довершених художніх форм.

В перспективі подальших досліджень доцільним є порівняльне вивчення українських видань Львова з періодикою Європи для виявлення спільних і відмінних рис у формуванні візуальної мови та впливів міжнародних стилістичних течій. Окремий напрям досліджень може бути присвячений індивідуальним авторським стилям художників-графіків, зокрема глибшому аналізу їхніх творчих методів і джерел натхнення.

Література:

1. Кара-Васильєва Т. Історія Української вишивки / Тетяна Кара-Васильєва. К.: Мистецтво, 2008. С. 464.
2. Ключко С., Мазніченко О. Методи стилізації природних форм у графічному дизайні. *Технології та дизайн*. 2016. № 3 (20). С. 1–11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2016_3_17 (дата звернення: 20 лист. 2025).
3. Мельник О., Штець В., (2023). Графічна спадщина Р. Лісовського у львівських виданнях 1920-х років. *Текст і образ*. 2023. С. 124–134.
4. Микола Бутович. Монографія. Нью-Йорк. Слово. 1956. С. 65.
5. Оборська С. Специфіка орнаментальної стилізації декору стилю модерн. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2020. № 1. С. 84–88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdakkkm_2020_1_18 (дата звернення: 20 лист. 2025).
6. Нариси з історії українського дизайну ХХ століття [Текст] : зб. ст. / Нац. акад. мистец. України, Ін-т пробл. сучас. мистец. ; за заг. ред. акад. М. І. Яковлева. – К. : Фенікс, 2012. С. 254.

References:

1. Kara-Vasylyeva, T. (2008). *Istoriia ukrainskoi vyshyvky* [History of Ukrainian embroidery]. Kyiv, Ukraine: Mystetstvo. P. 464.
2. Kliuchko, S., & Maznichenko, O. (2016). *Metody stylizatsii pryrodnykh form u hrafichnomu dyzaini* [Methods of stylization of natural forms in graphic design]. *Tekhnolohii ta dyzain*. 3(20). 1–11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2016_3_17 [in Ukrainian].
3. Melnyk, O., & Shtets, V. (2023). *Hrafichna spadshchyna R. Lisovskoho u lvivskykh vydanniakh 1920-kh rokiv* [Graphic heritage of R. Lisovskyi in Lviv publications of the 1920s]. *Tekst i obraz*, P. 124–134.
4. Butovych, M. (1956). *Monohrafiia* [Monograph]. New York, NY: Slovo. P. 65.
5. Oborska, S. (2020). *Spetsyfika ornamentalnoi stylizatsii dekoru styliu modern* [Specific features of ornamental stylization of Art Nouveau decoration]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv*, (1), P. 84–88. http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdakkkm_2020_1_18
6. Yakovliev, M. I. (Ed.). (2012). *Narysy z istorii ukrainskoho dyzainu XX stolittia* [Essays on the history of Ukrainian design of the 20th century]. Kyiv, Ukraine: Phoenix.

Дата першого надходження статті до видання: 19.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 11.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 01.04.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)